

לא מה אמר מ"ד מהלכות
יבום הלכה כי סמך
עשין יב עושע א"ש ע
סימן קסט סטף כב :

ב ח מ"י שם הלכה יק
פושע"ש בסג"ס :

בא ג מ"י שם ט"ש
שם סטף יד וכפר
חליטה ט"ף נע וכפית
סדר חליטה סטף ד :

בז ח מ"י פ"ד מהלכות
יבום הלכה כ סמך
עשין יב עושע א"ש
סימן קסט סטף כב :

[ע"ע חוס' פ"ז כ: ד"ס
חוס']

חוספות ישנים
שאין לו עקב - פכ"א
אולי וקשה דתני נחמיה
כלים (פכ"ז מ"ד) גבי
(מעגל) (מכיל) וכפית
יבום חוס' ואל"ש עקב
ומה חוס' ועוד דכתיב
וידי אחותי עקב עשו
ובהם לאו אולי הוא -
יבום דחמ"י נחמיה דרס
ראתה דם עקב טמא
משום דקאי ג"ד הוורסיה
והסמך לא שייך לפרש אולי"
כ"כ (ל"ח ד"טא שאלי"ן :

ת"ס' חד מקבאי
אמר רבא הלכתא אחר
סנדל המוסגר וא' סנדל
המוסגה וא' של עובד
סוכבים (חליצתה כשרה)
רשל עיר הגדתה ושל וקו
העשוי לפי כבודו לא
תחליץ ואם חליצתה
פסולה - פ' של עבדות
סוכבים פי"ד בעבודת
דואיתתקנהא בבבלי
ולא מיתבתה שיעוריה דאי
משום דאמרה בגיגיה
פצות לאו ליהנות נתנו -
אבל בעבודת סוכבים
תקנה בבבלי דאי"ל
כער הגדחת דרבתי
מכתת שיעוריה ואם
חליצה חליצה פסולה וגי
לכל של עבדות פסולה
גיגי רבי' וכו' וכו' כיון
דחלץ ביה לא עבדת
סוכבים דישאל וטא
חל' כשרה ואפשר שלא
נזכו ליהנות בה אלא
לחלק א"כ בסנדל של
משמש עבודת סוכבים
דק"ל עובד סוכבים עושע
עבדת סוכבים באל

ת"ל נעל מ"מ - חע"ג דררשין ליה
עליו ללא נימא חתם אין
מיד אחרינה לא שקולים הם
הך דרשות מנעל הא אלתרין
ויש לומר דררשין שפיר ממה
(למין דף קדי) מכה עיכובא חע"ג
שא"ר חופה
אח רוב הרגל - אכל הכה לא' סגי
בשמיטת רוב עקב דלחן קרוי מנעל
אלא כשחופה רוב הרגל אכל לענין
חליטה סגי בשמיטת רוב העקב
כדאמר לעיל (דף קפ.) דחסיב שפיר
גילו כרשיה כתיבי :

המוסריים - שם סנדל אחד כן

דאמר צירושלמי
ר' יהושע בן לוי נפק בסוליא בלילי
זמא רבה ואמרינן נמי (מדרש רבה
ז"ה) מה שעשתה חכמה עטרה
לראשה עשתה ענה עקב בסוליא
דכתיב ראשית חכמה יראתה' וכתיב
עקב ענה יראתה' וגו' והא דאמר
במדרש (שם) ג' דברים שקולים זה
מה חכמה יראתה ענה אר"י דשקולים
היינו דהא בלא הא לא סגי אכל ענה
גדולה מטין* : **ממטא** מחזורי-
פי' אם נגע בנגע מחזורי של בית
ומיהו מספקא לר"י בבית מוסגר אם
נגע בנגע שמתוכו בלא ביאה אי
חסיב כחזורי דמחולט דמטמא
בנגיעה או שמתוך גרע ומחזורי דמוסגר
היינו שכנגם כולו לבית כדפירש
בקונטרס ובת"כ דריש כנגע גראה
לי בבית מתוכו מטמא ואין מטמא
מחזורי והאי קרא במוסגר כתיב
משמע שדורש נגע הכול דבחך הבית
מטמא ולא הכול מחזורי :

כיון שכנגם רובו לבית טהור

טמאהו - אמר ר"י חע"פ
שלא ישב שם אלא שהכניסה והוליה
טמא ואע"ג דתני ומייתין לה בפרק
קמח דקדושין (דף נ"ג) טמא עובר
חתם האלץ וטהור יושב טהור היינו
דוקא גבי אילן שאין שם מחילות
בעינן שיהא יושב כדכתיב בדר' ישב
אבל בבית דאית מחילות כליו יושב
תחתיה הטמא ומטמא הבית ואם
תאמר דהכא משמע דמלוטע מטמא
בזוהל ובריש מסכת כלים (פ"א מ"ד)
אמר למעלה מן מה שמטמא בזהל
מה שאין כולן בדימיו והמר רבנן
חסיב מלוטע בהדיהו ואמר רבינו
יהודה דמ"מ ממה חמור דאפילו עובר
חתם האלץ מטמא בזהל כל מה
שחתם האלץ ועוד דמת חמור שמטמא
אפי' מה שבבית אחר אם יש בו הלון
פוסח טפח מה שאין כן במלוטע
דלחן מטמא אלא בבית שכנגם בו
דכתיב והבא אל הבית :

סנדל של עבודה סוכבים לא

תחליץ - פ' בקונט' דמיירי
בעבודה סוכבים של עובד סוכבים
וקודם ציטול דכיון דראוי לבטל לא
מכתת שיעוריה חף על פי שלא
נתבטל

תחליץ ואם חליצה חליצתה
ברגלו כשמועין אורו ממקום למקום: חליצה כשרה
הוא ושל עבודה סוכבים נמי האויל להיוכח
חליצה לאו הגאה היא דמטות לאו ליהנות
תקרות עבודה סוכבים אין לה ציטול עולמית
דאיתקש למת דכתיב ויאלכו זבחי מתים הלכך
ליח ליה תקנתא וכותי' מיתכת שיעורא :

רעפ סיא - טשנאום הרשעים וקשה נפש לדיק
הגאה היא : שמה דעבודה סוכבים -
(ג) : נעל מ"מ - חלון הנעל : פרט למנדל
שארן לו עקב שול"א לישראל אחריתא
על שם מקומו נקרא מסוליים
חורה אור לשון מור"י : סב ליה סנדלך -
ליבם חלוצה אור לשון מור"י :

רעה היא אצל צדיקים שנא' השומר
פן הדבר עם יעקב משוב עד רע
שלת' רע לדוי אלא טוב אמאי לא
מוכתן של רשעים רעה היא אצל צדיקים
בשלמא החם דלמא מדבר ליה שמה
דעבודת סוכבים אלא הכא מאי רעה
דקא שדי בה וזהמא דא"ר יוחנן*
שבא נחש על חוה הטיל בה וזהמא
שעמדו על הר סיני פסקה וזהמא
עובדי סוכבים שלא עמדו בהר סיני
לא פסקה וזהמא : חליצה במנעל שאינו
שליו וכי' : חנו רבנן *נעלו און לי אלא
אדם מנין ת"ל נעל נעל מבל מקום
א"כ מה ת"ל נעלו *נעלו הראוי לו פרט
לגרול שאין יכול להלך בו ופרט לקמן
חופה רוב רגלו ופרט לסנדל המסוליים
עקב אביו הוה קאי קמיה דרב יוסף
אחאי יבמה לחלוצין אמר ליה הב
ליה סנדלך ידוב ליה סנדלא דשמאלא
דאמור רבנן דיעבד לבתחלה מו
א"ל אי הכי סנדל שאין שלו נמו אימר
דאמור רבנן דיעבד לבתחלה מו
א"ל הכי קאמינא לך יהב ליה ואקני
ליה : סנדל של עץ : מאן חנא אמר
אמר שמואל ר"מ היא דתנן *הקיטע
יצא בקב שלו דברי ר"מ ר' יוסי
אמר ר' יוסי אבוחיפה עור ודברי
הכל : אמר רב פפי משמיה דרבא
סנדל המוסגר לא תחליץ בו ואם
חליצה חליצתה כשרה סנדל המוחלט
לא תחליץ בו ואם חליצה חליצתה
פסולה רב פפא משמיה דרבא אמר
"אחד סנדל המוסגר ואחד סנדל
המוחלט לא תחליץ בו ואם חליצה
חליצתה כשרה מיתבי *בית המוסגר
מטמא מתוכו (ה) מוחלט מתוכו
ומחזורי וזה וזה מטמאין בביאה
ואי ס"ד כדמכתת דמי וזה בעינן
*והבא אל הבית וליכא שאני
התם דאמר קרא ונתן את הבית
אפילו בשעת נתיצה קרוי בית ת"ש
*ממילת שיש בו שליש על שליש
אף על פי שאין בו כוית כיון שכנגם
רובה לבית טהור שמאתהו מאי
לאו מוחלטת לא מוסגרת אי הכי
אימא סיא"ה דהו בה כמה זוחים
כיון שנכנס ממנה כוית לבית טהור
שמאתהו אי אמרת בשלמא מוחלטת
היינו דאיתקש למת אלא אי אמרת
מוסגרת אמאי איתקש למת (ג) שאני
התם דאמר קרא *ושרף את הבגד
אפילו בשעת שריפה קרוי בגד
ולגמר מיניה איסור מטמאה אחד
סנדל המוסגר ואחד סנדל שמוחלט
ואחד סנדל של עבודת סוכבים לא

ושל בגדו כשמועין אורו ממקום למקום: חליצה כשרה
הוא ושל עבודה סוכבים נמי האויל להיוכח
חליצה לאו הגאה היא דמטות לאו ליהנות
תקרות עבודה סוכבים אין לה ציטול עולמית
דאיתקש למת דכתיב ויאלכו זבחי מתים הלכך
ליח ליה תקנתא וכותי' מיתכת שיעורא :

דבריה רב"ח
(ב) גמ' והמחולט מחוסר
(ג) שם אהאי
איתקש למת אלא שאני :
(ג) רש"י ד"ה מטמא
מחוסר - ל"ב גי'ס' אחרת
בכ"ה מטמא מחוסר דבר
שכולו לתוכו אפילו לא
כנס דרך ביאה כגון
הכנס לבית המנוגע דבר
אחוריו דק"ל בשבועות
דלחן זו ביאה אפי' כנס
כולו מן מחוסר אבל
אלא חסכו בולו מיהא עמא
בבית ולא יעשה כל אשר
בבית דמי חס כנס דרך
ביאה דמי עמא משום
בא אל הבית והמחולט
מטמא חף מחזורי בנתע
אשכח בבית עמא דמי :

שבת קמז. ע"ו כב :

קדושין יד :

שבת סב :

נבטים ט"ג מ"ד :

[חוספת דנבטים ט"ז]